

„Vstal, niet ho tu.“ – Pán Ježiš splnil svoju predpoveď..

vdp. Ján Slodička

4. apríla 2021 ✝ Cirkev

„Vstal, niet ho tu.“ (Marek 6, 6)

Podivné to slová! Čo je svet svetom, nad nijakým hrobom nebolo nápisu: „Vstal, niet ho tu.“ Po strádaniaplnom živote, po živote plnom odriekania a chudoby, najhroznejšími mukami ukončenom, vychádza dnes Pán Ježiš zo svojho hrobu, vychádza ako víťaz, plný slávy a sily, aby sa takto navrátil do ríše života večného. Nedivme sa tomu, že táto radostná zvesť už cez dlhé stáročia, od končín do končín sveta letí, že každé veriace srdce s radosťou vyslovuje slová: Aleluja. Vyslovuje ich s vrúcnosťou svojej duše a svätým nadšením. Dnes práve preto sú naplnené kostoly až do posledného miesta a dnes prichádzajú i takí do chrámu, ktorí tu veľmi zriedka sa ukážu, zriedka si spomenú na chrám, ale dnes už odolať nevládzu.

Neviem, či sa oni niekedy zamysleli nad tým, či im neprišlo na myseľ, že je to málo, alebo i to je zbytočné? Zbytočné je i dnes prichádzať do chrámu, ak Pán Ježiš nevstal z hrobu, lebo tak nebol Boh a tak naša viera je márna, naša snaha lepším byť zbytočná naša bohoslužba čírym modlárstvom a rúhaním. Ale ak Pán Ježiš vstal zmŕtvych, tak je opravdivý Boh, je Synom Božím, evanjelium jeho je zákonom a vtedy ako obstoja pred jeho súdnou stolicou, keď príde súdiť živých a mŕtvych? To neviem, ako sa ospravedlnia, že pre Neho celý život len niekoľko hodín mali?

Cítite, drahí moji, že táto otázka je základnou otázkou, že naša viera, naša nádej a všetka naša budúcnosť závisí len od nej. Vidíme dnes, na akých základoch spočíva naša viera.

„Ja položím svoj život, aby som ho späť vzal. Nikto ho nevezme odo mňa, ale ja sám ho od seba položím, mám moc ho zložiť a mám moc ho vziať späť.“

Pán Ježiš splnil svoju predpoveď, položil svoj život a vzal ho späť, keď vstal zmŕtvych, a týmto na svoje účinkovanie udrel pečať svojho božstva. Táto skvelá pečať je dôkazom našej viery v Neho.

„Ak Kristus nevstal zmŕtvych, márne je naše kázanie, márna naša viera“, tak hovorí sv. Pavol, apoštol národov. Márna je naša viera, je klamom naša nádej, a všetko sa rúti pod nohami a za hrobom nemáme nič, čo by sme dúfali. Keď vstal zmŕtvych, bol naozaj Synom Božím, bol Bohom a tak bojovať proti jeho sv. evanjeliu, útočiť na jeho vieru, je zločinom a šialenstvom.

Zmŕtvychvstanie Ježišovo je viditeľnou skutočnosťou dejinnou, malo svojich svedkov, ľudia videli jeho mŕtvolu a pochovali ju. Ani k dokázaniu zmŕtvychvstania Pána Ježiša netreba iných dôkazov, len aké sa žiadajú pre ktorúkoľvek verejnú udalosť, udalosť historickú. Nerozumným by sme nazvali, kto by popieral víťazstvo Alexandra Veľkého, udatnosť Caesarovu, slávu Karola Veľkého, lebo sú dosvedčené hodnovernými svedkami, potvrdené dokladmi vylučujúcimi všetku pochybnosť.

Kto dosvedčuje, že Pán Ježiš skutočne vstal zmŕtvych?

Dokazujú to okolnosti zázraku. Čo hovoria dejiny? Ježiš Nazaretský, o ktorom hovorili tisíce ľudí, že ho videli, ako rozkazoval vetrom a moru, uzdravoval nemocných, kriesil mŕtvych, muž, ktorý seba nazval poslancom Otca, Synom Božím, ktorého proroci predpovedali, chodil po Judei a hlásal náuku novú, vznešenú a nevýslovne čistú. Po troch rokoch účinkovania nepriatelia ukrižovali Ho pred celým zástupom ľudu, aby nikto nepochyboval o jeho smrti. Vojak prebodol mu srdce kopijou a z rany vytekla krv a voda.

Zatiaľ čo Ho sňali z kríža, ponáhľali sa Židia, menovite farizeji k rímskemu vladárovi, aby si vyžiadali vojenskú stráž ku hrobu Kristovmu. Žiadosť svoju odôvodňovali, že Kristus ešte za živa verejne hlásal, že po troch dňoch vstane zmŕtvych. Upozornili Piláta, žeby mohlo vzniknúť povstanie a vzbura, keby apoštoli jeho mŕtve telo odniesli a nahovorili ľudu, že skutočne vstal zmŕtvych. Pilát dovolil a nad hrobom Kristovým stáli ozbrojení rímski vojaci, strážili poslušne a stále, ako boli zvyknutí. Aby mali istotu, že hrobu Kristovho cudzia ruka sa nedotkla, úradnou pečatou zapečatili hrob.

Aká vynaliezavá je láska, taká je i nenávisť a zlomyseľnosť! Nepriatelia Kristovi zabudli, že týmto kujú len presvedčujúcu zbraň proti sebe. Telo Kristovo bolo v ich rukách, znemožnili prístup každému, ale ak na tretí deň predsa zmizne jeho telo, ako sa vyhovoria?

Prišiel tretí deň. Netrpezlivo čakal naň celý Jeruzalem. Čakali naň so strachom jeho učeníci, čakali i jeho nepriatelia. On však skutočne vstal vlastnou mocou. Duša jeho, ktorá bola v predpeklí zvestovať radostné vykúpenie dušiam spravodlivých a čakajúcich, spojila sa s jeho telom a On slávne vstal z hrobu. Našli jeho hrob prázdny. Kto to dosvedčí? Vojaci, ktorí Ho videli vystúpiť z hrobu. Apoštoli, ktorí Ho videli a s Ním hovorili a jedli, s Ním lámali chlieb, videli Ho nie raz, a nastokrát sa stýkali s Ním plných 40 dní.

Zdroj: wikimedia commons

Videl Ho i Tomáš, ktorý prvým správam nechcel uveriť, keď mu spoluapoštoli zvestovali: Videli sme Pána. Až vtedy uveril, keď svoju ruku vložil do jeho boku a prsty do jeho rán. Až toto presvedčilo neveriaceho Tomáša, aby padol k nohám Spasiteľa a hovoril vyznanie: Pane môj, Bože môj! Dosvedčuje túto udalosť i 500 učeníkov Pána, ktorí videli slávu Pánovu a svojho Majstra a boli i svedkami Jeho slávneho nanebovstúpenia; učeníkov, ktorých viera bola slabá a veľmi vrtkavá a zmenila sa týmto dôkazom v silnú vieru Božstva Kristovho, ktorá hory prenáša, ktorá v nadšení za Krista ochotne zomiera a trpí. Svedkom, ktorí sú ochotní vieru svoju smrťou potvrdiť, tým smiem veriť, ba musím.

Dosvedčujú to sami Židia, ktorým, veru, veľmi záležalo na tom, aby popreli pravdu. V deň zoslania Ducha sv. dalo sa ich pokrstiť vyše 3000. Prečo? Videli jeho zázraky a neuverili, počuli jeho učenie, pravdy a vznešenosť jeho učenia z jeho úst a ich srdcia zostali neveriacimi. Nepripustili pravdy tieto doň. Azda stáli v

zástupoch, keď Ho viedli ulicami Jeruzalema na Kalváriu, azda sami volali: Krv jeho na nás a našich dietkach. Či azda samé slová Petrove stačili, aby sa ich neviera premenila v hlbokú vieru, ich nenávisť v lásku?

Dosvedčujú to milióny mučeníkov, ktorí ochotní boli za túto pravdu i život svoj položiť, trpieť a muky znášať; krv ich začala tiecť spolu s krvou apoštolov. Tristo rokov rástlo kresťanstvo z krvi mučeníkov, ktorú vylievali za Krista Pána.

K tomuto zástupu pripája sa svedectvo miliardového zástupu veriacich celého sveta cez 1900 rokov, ktorý vrhá sa k nohám Kristovým, prerodený vo viere, aby sa mu klaňal.

„*Vstal, niet ho tu.*“ Telo Kristovo nie je pod dozorom apoštolov, je v rukách nepriateľov. Všetko, čo nenávisť vymyslieť mohla, vykonali a predsa tretieho dňa kameň je odvalený a anjel zvestuje: „*Vstal, niet ho tu.*“ Zvest táto letí Jeruzalemom. Kristus hovorí s Magdalénou, s Petrom a všetkými apoštolmi, premáha neveru Tomášovu, hovorí s učeníkmi, idúcimi do Emauz. Zjavuje sa na brehoch jazera Genezaretského a plných 40 dní zotráva na zemi a pred očami svojich apoštolov odíde k Otcovi do neba, pripraviac ich prv na ich apoštolské poslanie a dajúc im všetky moci, potrebné k tomuto poslaniu.

Drahí moji, jedno z dvoch si musíme vybrať. Alebo si Boh nedôstojne zahral so slabým ľudským rozumom a tak v Ňom niet múdrosti, ani dobroty, ani lásky, alebo musíme s apoštolmi a miliónmi mučeníkov a tisícami miliónov veriacich volať: „*Vstal, niet ho tu.*“

Opakujem a dúfam, že i vy so mnou opakujete, že niet dejinnej udalosti tak skalopevne zaistenej, toľkými svedkami potvrdenej, ako práve zmŕtvychvstanie Pána Ježiša. A táto pravda je najmocnejšou hradbou istoty, na nej sa odrážajú všetky malomocné útoky nepriateľov. Táto dejinná udalosť stačí proti nevercom a proti filozofom. Ona je dôkazom pre všetko. Všetky námietky proti tajomstvám viery, všetky útoky proti pravdivosti viery sú márne a slabé a pre pochybovanie niet nijakého miesta. Iného záveru niet.

Pán Ježiš o sebe hovoril: „*Ja a Otec sme jedno*“ a práve preto, že tvrdil o sebe, že je Bohom, ak by nebol opravdivým Bohom, bol by býval jednoduchým podvodníkom, akého ešte svet nemal a kľatba Božia by Ho bola sprevádzala. A hľa, Všemohúci vzkriesi Ho z hrobu a ukazuje Ho apoštolom a celému radu iných ľudí ako víťaza nad smrťou a peklom. Jeho vzkriesenie je potvrdením jeho Božstva, jeho náuky.

Pán Ježiš vstal zmŕtvych, viera, ktorú On hlásal, je preto božskou, a preto veriť musíme všelijakým pravdám, ktoré obsahuje „*Verím v Boha*“ a plniť musíme verne všetky príkazy, ktoré nám ukladá. Ďalej je pravdou, že i my vstaneme zmŕtvych, je pravdou, že všetci budeme súdení a že spravodlivých čaká odmena a zatvrdnutých hriešnikov večný trest. Pravdou je ďalej, že blažení a šťastní sú všetci, ktorí radi plnia sväté zákony evanjelia a nešťastní, ktorí ich prestupujú, nohami pošliapávajú.

Toto všetko je jasné a nepopierateľné. Je to nutným dôsledkom nepopierateľnej pravdy zmŕtvychvstania Ježišovho, ktoré je základom našej viery, že popierať ju znamená popierať všetky dejinné pamiatky, dejinné udalosti, urážať zdravý úsudok celého ľudstva a tvrdošijne zatvárať oči pred jasnou žiarou jasného slnka.

Čím sme povinní Kristovi? Svet Ho oslavuje a neviera tiež s úctou hovorí o Ňom. Stačí Mu táto úcta? Stačí Mu postaviť v ľudstve pomník, naklásať vencov k jeho nohám a vyhlásiť Ho za najmúdrejšieho učiteľa národov? Nato naše srdce a náš rozum nepristane, ale celkom inú odpoveď dá: Kristus vstal zmŕtvych,

premohol smrť a peklo, zmieril Boha s ľuďmi, spojil nebesá so zemou a preto na kolená pred Ním v nadšenej láske a hlbkej pokore. Je Synom Božím a preto nedeliteľne Mu patria naše srdcia a naše duše. Ctíme všetko, čo veľké sa zrodilo v ľudstve, ale Pánu Ježišovi sa klaniame a nemáme inej žiadosti, než aby všetci ľudia i bludári i pohania i naši ľahostajní kresťania konečne jasne videli, ruky svoje vložili do Jeho boku a s Tomášom padli na kolená k jeho nohám, volali kajúcim srdcom v čistom vytržení: „*Pane môj a Bože môj! Amen*“

Prevzaté z časopisu Duchovný pastier 2/1942, digitalizácia – Dominikánsky knižný inštitút.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vstal-niet-ho-tu-pan-jezis-splnil-svoju-predpoved/>